

“Sent autèntics i profunds serem grans comunicadors”

Ds, 16/04/2016 per Catalunya Religió

(Marian Serrano -[Salesians](#)) **Filiberto González**, conseller general per a la Comunicació Social dels salesians parla al [Boletín Salesiano](#) de la comunicació de la Congregació, de reptes, de present i futur. Tota una dimensió lligada a un estil, a una manera de fer. González recomana “Imitar Jesús, imitar a Don Bosco” perquè “comunicar per a ells no estava centrat en els instruments, estava centrat en la relació”.

Podeu llegir l'entrevista a continuació:

L'afirmació "Tot salesià és comunicador-educador-evangelitzador" l'hem sentida en moltes ocasions, és una cosa ja consolidada a la Congregació?

És un desafiament, perquè la formació anterior no va desenvolupar ni accentuar en nosaltres aquesta dimensió de la missió, ser comunicadors. Comuniquem, no només informem de coses. En algun moment ens hem quedat amb el fet que Don Bosco (que era un comunicador nat) feia coses de comunicació i llavors accentuem ser tipògrafs o editors, ens vam quedar amb aquesta part, i vam ser molt forts en això i encara ho som, però se'ns va oblidar que es tractava d'un sector de la missió salesiana, d'una gran dimensió de la missió salesiana, no només es tractava de fer coses de comunicació, si no de ser comunicadors.

En què s'incideix més per assolir aquesta idea?

Necessitem temps perquè molts germans salesians ho vegin i per aquest motiu, un dels punts importants del projecte del sexenni és la formació per ser comunicadors, és una cosa prioritària. Un punt a favor és que la comunicació està adquirint en la societat i la cultura molta més força i importància i no podem ometre que això que és part integral de la vida de l'ésser humà, ho va ser des del començament per a Don Bosco i la naixent Congregació, i per descomptat que ho és més ara per als joves.

En el seu cas és comunicador per vocació o per obediència?

(Rialles...) He de dir que, en el meu cas, la consciència de ser comunicador va arribar tard i per obediència. Després dels meus estudis de comunicació vaig prendre consciència que era comunicador per ser salesià, per la meva vocació, perquè tot salesià, és un comunicador, un evangelitzador i un educador al mateix temps.

Quan vaig preguntar per què comunicació -si jo preferia estudiar Sagrada Escriptura o Pastoral Juvenil-, em van respondre: el que importa és que siguis millor salesià i ajudis a ser-ho als altres. El centre era ser millor salesià i no estudiar comunicació o una altra matèria. Em va encantar la resposta i aquí em

tens tractant de fer-la vida.

Ha esmentat el projecte del sexenni, podria proposar 5 reptes per a aquests sis anys per a la Família Salesiana, 5 reptes no només estratègics sinó també personals?

El primer, unitat, col·laboració i sinergia amb la Família Salesiana, no només en ser família, sinó en comunicar cap a dins i cap a fora amb la força de ser la veritable Família de Don Bosco: "tot a la major glòria de Déu i a la salvació de les ànimes".

El segon repte és capacitar i capacitar-nos cada vegada més seguint l'evolució que estan seguint les noves cultures, els nous llenguatges, crec que no és fàcil i no podem donar-ho per fet.

Tercer: tractar d'escoltar molt més, el sentir verbal i no verbalitzat del que passa als meus germans i la Família Salesiana quan no poden comunicar-se amb els joves.

Un quart repte és buscar les actituds, els continguts i les estratègies més importants per estar entre els joves, d'acord a la nostra missió i vocació. No podem ni hem d'estar en tot. Hem de centrar-nos en els punts de la comunicació en què som veritablement indispensables.

L'últim repte: arribar al més simple de la comunicació, com més sigui home d'oració i més autèntic seré millor comunicador. Imitar Jesús, imitar a Don Bosco. Comunicar per a ells no estava centrat en els instruments, estava centrat en la relació, de Jesús amb el Pare i de Don Bosco amb Déu i des d'aquí amb els deixebles, i amb els joves.

Entrevista completa disponible a www.donbosco.es.